

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 11. juni 2018
Sagsnummer: 2018-320

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering besvarelse af spørgsmål nr. 197 (EUU alm. del), stillet den 17. maj 2018 vedrørende brugen af vandscootere.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

Den 11. juni 2018
MFVM 547

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

Miljø- og Fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 197 (EUU alm. del), stillet den 17. maj 2018 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Spørgsmål nr. 197

Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten kan vedtage et totalforbud mod brugen af vandscootere i danske farvande og samtidig give kommunerne lov til at vedtage undtagelser for dette forbud på særligt udvalgte områder.

Svar

Det vurderes ikke at være mulig, idet det lægges til grund, at der spørges til en ordning, som i det væsentlige svarer til den tidligere gældende vandscooterbekendtgørelse.

Før 2012 indeholdt vandscooterbekendtgørelsen et generelt forbud mod sejlads med vandscootere. Dog kunne sejlads ske efter tilladelse fra kommunerne, idet kommunerne dog ikke kunne tillade sejlads i visse særlige naturbeskyttelsesområder. I praksis indebar denne regulering, at sejlads med vandscootere var forbudt overalt på søterritoriet, alene med undtagelse af to særligt udlagte vandscooterbaner i Københavns Nordhavn og ud for Grenå, samt enkelte tilladelser i henhold til konkrete ansøgninger.

Der blev taget stilling til denne regulerings forenelighed med EU-retten i 2010 i forbindelse med en straffesag i Højesteret.

Højesteret henviste i sin dom til, at EU-Domstolen i en dom fra 2009 om (til dels) lignende svenske regler (C-142/05) udtalte, at den svenske regulering giver grund til at antage, at der vil være områder, der kan anvendes til vandscootersejlads, uden at medføre risiko eller skade, der skønnes at være uacceptabel for miljøet, og at et generelt forbud mod at anvende vandscootere derfor "er en foranstaltning, der går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet om beskyttelsen af miljøet". EU-Domstolen anførte videre, at retsforrifter med et i udgangspunktet generelt forbud i princippet kan anses som forholdsmæssige på betingelse af, at myndighederne udpeger de områder, hvor de påberåbte hensyn ikke gør sig gældende, og hvor sejlads med vandscootere derfor er tilladt.

På denne baggrund fandt Højesteret, at den danske ordning måtte anses for en foranstaltning, der gik videre end nødvendigt for at sikre de påberåbte hensyn til mennesker og miljø, og at reguleringen derfor måtte anses for at være i strid med TEUF artikel 34, jf. artikel 36.

På baggrund af Højesterets dom blev vandscooterbekendtgørelsen i 2012 ændret til at have det nuværende indhold, der tillader sejlads med vandscootere og lignende fartøjer, undtagen i

internationale naturbeskyttelsesområder, i vildtreservater og i fredede områder. Desuden er det inden for 300 meter fra kysten kun tilladt at sætte fartøjet i vandet og sejle vinkelret ud fra kystlinjen med en maksimal hastighed på 5 knob.